

Domingo Hegertera

L'ULL

NÚM. 6

OLOT, 27 DE JULIOL DE 1912

ESTIU I

No's tornen els originals, ni's publiquen anuncis de cap mena.

Nº 9256.

La visita de S. A.

*Gran ressenya fidel y exacte,
de lo passat en aquell acte.*

Decididament Olot *sur montagne*, progressa a passes agegantades. Avans d'ahir ens regalen cerimoniosament el títol de *ciutat*, ahir un tren que sembla una joguina y avui se'ns concedeix l'altíssim honor d'esser visitats per una egregia viatjera. No més ens falta poguer visurar una eclipsi total de lluna o de sol, y allavors serém els mortals més progressius de tot el mon civilisat. Interinament la brava naturalesa ens prepara aquest espectacle colossal, disposem-se a ressenyar la breua estada entre nosaltres, de sa altesa la Infanta Isabel de Borbón.

Desde les vuit del matí, el venerable frac de D. Joan Meroles y Isamat, propietari actual de la vara que'ns ha de fer felissos, passa y repassa els carrers de la molt lleal ciutat, donant ordres oportunes pera major honra y gloria de la simpática y real visita. Realment el frac ens governa. Al passar l'atrafegat alcalde per l'espaiosa plaça del Palau, a dos quarts de deu del memorable matí, se sent una veu estentórea que surt de la boca veterana de D. Joan Deu, escampant al aire aquesta històrica y santa paraula:—¡Agafeu!

Més tart, les broques del rellotje parroquial, senyalen dos quarts d'onse. En aquet moment que passem per devant de Consistorial Casa, un ele-

gantíssim concejal ens diu que la Infanta surt del Pastoral cap aquí. *Bueno*.

Inussitada animació se nota per tot arreu; també es nota una completa fonedissa de carlins de totes les edats y condicions. El temps va passant, com també una moltitud de senyorettes tant ben habillades, que'ns fan venir... saliveres. La còrpora xacolatera de'n Quer vestida ab negre americana, franqueja la porta de la Casa Comunal, sens saludarnos ab la seva lluenta xistera.

S'ou una airosa murga y veiem dugues rengleres edificies de xemaneies que fan via cap al *boulevard* de Barcelona. Una volta arrivém allí,... ¡espantació general!; una blanca estolada d'hermoses ninetes, ens fan oblidar l'ardua missió reporteril, a que estém obligats. Apuntém: germanes de Mesa, germanes Rós, Rubió, Plana, Sala, germanes Capdevila, Abello, Domingo ab les seves pistonudes cosines, germanes Rabassa, Puig, Octavia y Irene Dorca, etz., etz. y una bandada de respectables *mamás que sería prolijo enumerar*. Festejém tant que podém, mentres la minuteria senyala un quart de dotse.

Entre tant, algú de nosaltres se separa pera revistar les personalitats allí presents, que, essent tantes y tantes, ens disuadim d'esmentarles; sols